

นวัตกรรมการรูปแบบเซรามิกร่วมสมัย
จากแนวคิดทฤษฎีการรื้อสร้าง
Deconstructivism Innovative Application
on Contemporary Chinese Ceramics

เล่ยซิน เนีย¹

Leixin Nie

ผกามาศ สุวรรณนิภา²

Pakamas Suwannipa

เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์³

Sakesan Tanyapirom

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Master of Fine and Applied Arts Program in Visual Arts and Design
Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University
(Email: 63920067@go.buu.ac.th)

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Assistant Professor, Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha
University (Email: psuwannipa@gmail.com)

³ รองศาสตราจารย์, สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Associate Professor, Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha
University (Email: sakesan@go.buu.ac.th)

Received: 12/12/2023 Revised: 18/03/2024 Accepted: 19/03/2024

บทคัดย่อ

แนวคิดทฤษฎีรื้อสร้างได้เผยแพร่เข้าสู่ประเทศจีนและแทรกซึมเข้าสู่สาขา ศิลปะต่าง ๆ งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) ศึกษาพัฒนาการและวิวัฒนาการ ของเซรามิกจีนดั้งเดิมในประเทศจีน 2) ศึกษาทฤษฎีรื้อสร้างและกรณีศึกษาเพื่อ วิเคราะห์การประยุกต์ใช้ทฤษฎีรื้อสร้างในสาขาศิลปะเซรามิกและสาขาศิลปะอื่น ๆ 3) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนารูปแบบ เทคนิคการสร้างสรรค์ วิธีการแสดงออกและ ความหมายของงานเซรามิกร่วมสมัย 4) สร้างสรรค์ผลงานศิลปะเซรามิกร่วมสมัย โดยให้หลักการรื้อสร้างมาพัฒนารูปแบบแนวคิดและเทคนิคที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ บุคคล งานวิจัยฉบับนี้ใช้วิธีการวิจัยวรรณกรรม วิธีการวิจัยแบบสหวิทยาการและวิธี การวิเคราะห์กรณีศึกษาเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างครอบคลุม ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการผสมผสานแนวคิดทฤษฎีรื้อสร้างลงไปในศิลปะเซรามิกสมัยใหม่ จะช่วยลดหลายข้อจำกัดของกรอบแนวคิดสร้างสรรค์แบบดั้งเดิม เปลี่ยนแนวคิดทาง ศิลปะ เพื่อให้เกิดการพิจารณาคุณค่าและความหมายของเซรามิกดั้งเดิมอีกครั้ง และ นำไปสู่ทิศทางใหม่สำหรับการสร้างสรรค์งานศิลปะเซรามิกสมัยใหม่ ขณะเดียวกัน ยังส่งเสริมให้คนสมัยใหม่ลองใช้มุมมองของตนไปทำความเข้าใจและชื่นชมศิลปะ เซรามิกดั้งเดิม สุดท้ายงานวิจัยฉบับนี้จะทำการสร้างสรรค์ผลงานจากผลการศึกษา เทคนิคของทฤษฎีรื้อสร้าง และนำเสนอผลงานชื่อ “แสงดวงดาวบนฟากฟ้า”

คำสำคัญ: ทฤษฎีรื้อสร้าง, เซรามิกร่วมสมัย, เซรามิกดั้งเดิมของจีน

Abstract

The concept of deconstruction theory has spread into China and penetrated into various artistic fields. The objectives of this research are 1) to study the development and evolution of traditional Chinese ceramics in China 2) to study deconstruction theory and case studies to analyze the application of deconstruction theory in the field of ceramic art and other art fields. 3) analyze methods for developing

styles, creative techniques, methods of expression and meaning of contemporary ceramic works. 4) create works of contemporary ceramic art by using the principles of deconstruction to develop concepts and techniques that are unique to the individual. In this study, literature research method, interdisciplinary research methods and case study analysis methods were used to collect and analyze comprehensive data. The results show that the application of deconstruction theory into modern ceramic art breaks the limits of traditional creative concepts, as well as change artistic concepts which let people to reconsider the value and meaning of traditional ceramics, and at last led to a new direction for the creation of modern ceramic art. At the same time, it also encourages modern people to use their own perspectives to understand and appreciate traditional ceramic art. Finally, this research will create work from the results of the study of techniques of the concept of deconstruction named “Starlight in the Sky”.

Keywords: Deconstruction, Modern Ceramics, Traditional Chinese Ceramics

บทนำ

เซรามิกแบบดั้งเดิมของจีนมีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์นับพันปี มีประวัติศาสตร์การผลิตเซรามิกยาวนานกว่า 10,000 ปี เซรามิกปรากฏครั้งแรกเมื่อ 2,000 ปีก่อน และครั้งหนึ่งเซรามิกของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ประเทศจีนเคยรุ่งเรืองมาก และกลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการมากที่สุดในโลกในขณะนั้น เซรามิกจิ้งเต๋อเจิ้นมีชื่อเสียงระดับโลกในด้านลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ดังคำกล่าวว่า “ขาวดั่งหยก สว่างราวกระจก และบางราวกับกระดาษ” และผลิตภัณฑ์ล้ำค่านี้ไม่ถ้วนได้รับความ

สนใจทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ในช่วงหลายร้อยปีที่ผ่านมา ระบบศักดินาและสงครามที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งทำให้ศิลปะเซรามิกเสื่อมถอยลง แนวคิดอนุรักษนิยมได้จำกัดการสร้างสรรค์ด้านมนุษยศาสตร์และศิลปะ

แนวคิดการรื้อสร้าง (deconstruction) เสนอโดยนักปรัชญาชาวฝรั่งเศส ฌาคส์ แดร์ริดา (Jacques Derrida) ในปีค.ศ. 1967 ลักษณะของแนวคิดดังกล่าวคือการต่อต้านศูนย์กลาง การต่อต้านอำนาจ การต่อต้านข้อความคิดและทำลายความสูงส่งของความคลาสสิก เป็นแนวคิดที่เปิดกว้างและเสรี ทั้งนี้การตระหนักรู้เรื่องการรื้อสร้างจะนำพาให้ผู้คนข้ามผ่านรูปแบบการคิดแบบตายตัวและวิธีการแก้ปัญหาแบบเดิม แม้ว่าในตอนแรกจะมีพื้นฐานมาจากการวิพากษ์เชิงภาษาศาสตร์ แต่เพียงไม่นานก็ได้กลายเป็นรูปแบบการออกแบบที่ได้รับความนิยม คริสต์ทศวรรษ 1980 เริ่มมีการค้นหาการออกแบบตามทฤษฎีรื้อสร้างอย่างจริงจัง หลัก ๆ แล้วใช้หลักการแยกและสร้างใหม่ การบิดและการเปลี่ยนรูป การประกอบและการทับซ้อน ในส่วนของแนวคิดในการสร้างนั้นเน้นเอกลักษณ์แปลกใหม่ ความไร้เหตุผล การไม่มีอยู่ไม่เป็นอยู่

คริสต์ทศวรรษ 1950 เป็นยุคใหม่ในการพัฒนาศิลปะเซรามิก “โซเดซา” ในญี่ปุ่น และการปฏิบัติศิลปะเซรามิก “Otis” ในสหรัฐอเมริกาส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อวงการเซรามิกและศิลปะในขณะนั้น ภายใต้บริบทนี้ ศิลปะเซรามิกได้สลัดข้อจำกัดทางแนวคิดมากมาย พยายามก้าวข้ามกฎเกณฑ์เดิม สร้างวิธีสื่อสารและรูปแบบศิลปะของตนเอง โดยค่อยๆ กลายเป็นสื่อกลางทางศิลปะที่สำคัญ

งานวิจัยฉบับนี้ผสมผสานแนวคิดทฤษฎีการรื้อสร้างและเซรามิกร่วมสมัย เพื่อก้าวข้ามรูปแบบตายตัวของเซรามิก การรื้อสร้างช่วยสร้างวิธีการสื่อสารให้ศิลปะเซรามิกสมัยใหม่มีความสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งมีส่วนช่วยขยายขอบเขตและรูปแบบการแสดงออกทางศิลปะของเซรามิกร่วมสมัย เพื่อให้เซรามิกมีพื้นที่สร้างสรรค์ที่กว้างขึ้น แนวคิดทฤษฎีการรื้อสร้างถูกประยุกต์ใช้ในสถาปัตยกรรม เสื้อผ้า การออกแบบกราฟิก และสาขาอื่นๆ แต่ถูกประยุกต์ใช้ในสาขาการออกแบบเซรามิกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น การประยุกต์ใช้วิธีการรื้อสร้างในการออกแบบงานศิลปะเซรามิกเป็นการวิจัย

ที่ค่อนข้างใหม่ ด้วยการทำลายกรอบ ความสมบูรณ์ และความกลมกลืนของวัตถุ เพื่อทำความเข้าใจแก่นของวัตถุ ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่การวิจารณ์ศิลปะเซรามิกแบบดั้งเดิม ละทิ้งเทคนิคการตกแต่งที่ยุ่งยาก และสร้างรูปแบบใหม่ด้วยลายเส้นที่กระชับ และรูปทรงเรขาคณิต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการและวิวัฒนาการเซรามิกดั้งเดิมในประเทศจีน โดยเฉพาะเซรามิกของจิ่งเต๋อเจิ้น
2. เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีการรื้อสร้าง (Deconstruction) และความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาของเซรามิกร่วมสมัย
3. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนารูปแบบ เทคนิคการสร้างสรรค์ วิธีการแสดงออกและ ความหมายของงานเซรามิกร่วมสมัยของจีน
4. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเซรามิกร่วมสมัย โดยใช้หลักการรื้อสร้าง มาพัฒนาแนวคิดรูปแบบ และเทคนิคที่มีเอกลักษณ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเข้าใจในที่มาและพัฒนาการของเซรามิกดั้งเดิมของประเทศจีน รวมถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้ดีขึ้น สามารถเป็นข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการพัฒนาศิลปะเซรามิกร่วมสมัย
2. สามารถรวบรวมแหล่งอ้างอิงข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานเซรามิกร่วมสมัยตามทฤษฎีรื้อสร้าง
3. สามารถนำเทคนิคสร้างใหม่ การบิดและเปลี่ยนรูป การประกบและการซ้อนของทฤษฎีรื้อสร้างมาประยุกต์ในการสร้างสรรค์ผลงานเซรามิกร่วมสมัย
4. ได้แนวทางในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนแนวคิดกับผู้คนในยุคปัจจุบัน
5. เพื่อเพิ่มมุมมองงานศิลปะเซรามิกรูปแบบใหม่ เผยแพร่แก่สาธารณชนได้ชื่นชม

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: การวิจัยมุ่งเน้นไปที่การวิจัยด้านมานุษยวิทยาและศิลปวัฒนธรรม ศึกษาพัฒนาการและวิวัฒนาการเซรามิกดั้งเดิมของจังหวัดฉะเชิงเทรา ประเทศจีน อธิบายทฤษฎีหรือสร้างแคแร็คตาและแนวคิดพื้นฐานทางทฤษฎีเซรามิกร่วมสมัย ศึกษาหลักการและรูปแบบการออกแบบของแนวคิดทฤษฎีหรือสร้างและเซรามิกร่วมสมัย รวมไปถึงการศึกษารณศึกษา

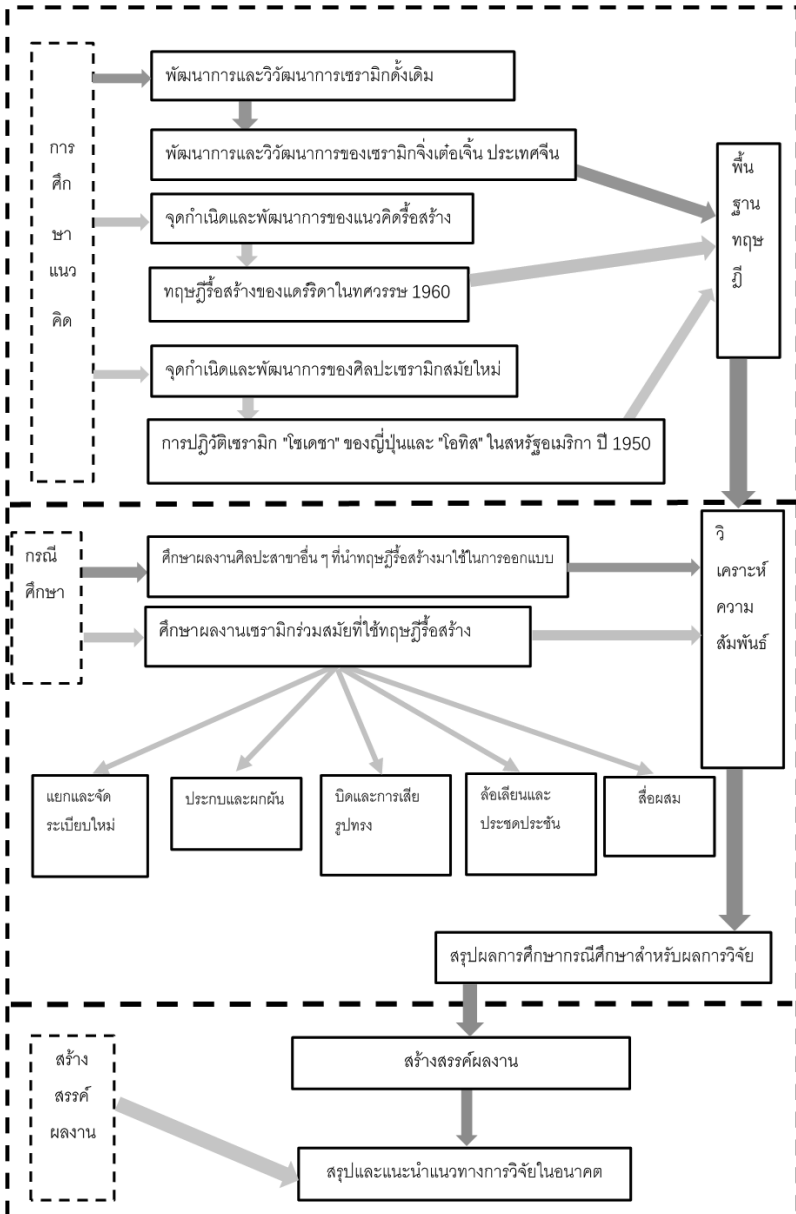
ขอบเขตด้านพื้นที่: เน้นที่เมืองฉะเชิงเทราประเทศจีนเป็นหลัก รวมไปถึงแนวคิดและผลงานศิลปะจากต่างประเทศ

ขอบเขตด้านเวลา: ทฤษฎีการสร้างของแคแร็คตาในทศวรรษที่ 1960 ถึงปัจจุบัน ศิลปะเซรามิก “โซเดซา” ในญี่ปุ่น และการปฏิบัติศิลปะเซรามิก “Otis” ในสหรัฐอเมริกา ในทศวรรษที่ 1950

ขอบเขตด้านการออกแบบ: การนำเนื้อหาที่ได้จากการสรุปทฤษฎีหรือสร้างจากการวิจัยเชิงทฤษฎี และกรณีศึกษา มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานเซรามิกร่วมสมัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสร้าง การศึกษารณศึกษา และการสร้างผลงาน ประการแรกคือศึกษาพัฒนาการและวิวัฒนาการของเซรามิกดั้งเดิมจีน โดยเน้นวิวัฒนาการของเซรามิกจังหวัดฉะเชิงเทราและแนวคิดพื้นฐานทางทฤษฎีเซรามิกร่วมสมัย ประการที่สองเพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์และการพัฒนาระหว่างแนวคิดทฤษฎีการสร้างและเซรามิกร่วมสมัย ตลอดจนศึกษาจุดกำเนิดและการพัฒนาของแนวคิดทฤษฎีการสร้างและเซรามิกร่วมสมัยในประเทศจีน อีกทั้งวิเคราะห์รูปแบบผลงานการสร้างจากศิลปินทั้งในและต่างประเทศ ประการที่สาม ประยุกต์ใช้แนวคิดเข้ากับการสร้างสรรค์ผลงานและผสมผสานแนวคิดหรือสร้างมาวิเคราะห์ผลงานของตนเอง

ภาพประกอบที่ 1 แผนผังแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษา 3 วิธีดังนี้

1. วิธีวิจัยเอกสาร: ค้นคว้าข้อมูลโดยอ้างอิงตามวัตถุประสงค์การวิจัย ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับเซรามิกดั้งเดิมของจังหวัดจันทบุรีจากห้องสมุด เว็บไซต์ หนังสือ และแหล่งข้อมูลอื่นๆ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานศิลปะที่จำเป็นสำหรับการวิจัย สรุปความคิด สร้างแหล่งอ้างอิงทางทฤษฎี และถอดหลักการออกแบบและรูปแบบหลัก
2. วิธีการวิจัยสหวิทยาการ: ประยุกต์ทฤษฎีสหวิทยาการ วิจัยและผลลัพธ์แบบองค์รวม เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการทฤษฎีหรือสร้างกับเซรามิกร่วมสมัยอย่างครอบคลุม
3. วิธีการวิเคราะห์กรณีศึกษา: รวบรวมและวิเคราะห์ผลงานที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบตามทฤษฎีหรือสร้าง และเซรามิกร่วมสมัยอย่างเป็นระบบ สรุปวิธีการออกแบบตามทฤษฎีหรือสร้าง และแยกแยะลักษณะเด่นทางศิลปะ

ผลการวิจัย

1. พัฒนาการและวิวัฒนาการของเซรามิกในจังหวัดจันทบุรี

อุตสาหกรรมเซรามิกในราชวงศ์ซ่งเป็นยุครุ่งเรืองที่สุดในประวัติศาสตร์จีน ราชวงศ์ซ่งประสบความสำเร็จในการแสวงหาสุนทรียภาพอันเป็นเอกลักษณ์และมีอิทธิพลอย่างมากต่อศิลปะรุ่นหลัง ความสำเร็จและสถานะทางศิลปะนั้นไม่มีราชวงศ์ใดสามารถเทียบเคียงได้ ซึ่งเซรามิกที่โดดเด่นมากคือ จีงเต๋อเจิน

จีงเต๋อเจิน เดิมชื่อหมู่บ้านซ่งหนาน ในช่วงราชวงศ์ซ่งปีจีงเต๋อ (1004-1007) จีงได้มีชื่อตามที่เรียกกันในปัจจุบัน บันทึก “ตำราเจียงซี” สมัยจินจิงจีงเต๋อ ในราชวงศ์ซ่งเหนือระบุว่า ซ่งหนาน (ชื่อเดิมของจีงเต๋อเจินหลังราชวงศ์ถัง) ได้ผลิตเซรามิกที่ปราณีตสวยงาม เซรามิก “แสงเงาสวยงาม แข่งขันสีทิศ” ถูกส่งออกไปยัง 5 ทวีปทั่วโลก แม้แต่การออกเสียงภาษาอังกฤษ คำว่าประเทศจีนและเครื่องบินดินเผายังออกเสียงว่า China เป็นการทับศัพท์ของ “ซ่งหนาน” อีกด้วย และในฐานะ

ที่เป็นเครื่องบรรณาการจึงได้รับความสนพระทัยจากฮ่องเต้ คริตศักราชที่ 1004 ช่งเจินจงฮ่องเต้เจ้าเหิง ได้มอบซื้อปีของเขาให้แก่เมืองซังหนาน และได้สั่งให้ทำการประทับซื้อปีได้ฐานเซรามิกว่า “ปีจิ่งเต๋อ” จิ่งเต๋อเงินเมืองหลวงแห่งเซรามิกจึงได้ซื้อนี้มา (Jiang, 2020) ดังเช่นคำกล่าวที่ว่าเมืองจิ่งเต๋อเงินเกิดขึ้นจากเซรามิก มีชื่อเสียงจากเซรามิก และรุ่งเรืองจากเซรามิก (Luo, 2004)

1.1 เซรามิกจิ่งเต๋อเงินในช่วงปี 1840-1949

เริ่มต้นตั้งแต่ปีเจียชิ่งแห่งราชวงศ์ชิง ราชวงศ์ที่ประกาศตัวเองว่าเป็น “อาณาจักรบนสวรรค์” ได้เสื่อมถอยและล่มสลายลง การพัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิกของจิ่งเต๋อเงินก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ในปีที่ 20 ของฮ่องเต้ไค่กวง (1840) กองทัพราชวงศ์ชิงพ่ายแพ้ในสงครามฝิ่น การรุกรานของจักรพรรดินิยมทำให้จีนเข้าสู่ยุคประวัติศาสตร์ที่อยู่ภายใต้การรุกรานทางทหารและการกดขี่ทางเศรษฐกิจโดยอำนาจของจักรวรรดินิยมภายนอก จึงถูกผูกมัดและถูกทำลายโดยระบบศักดินาและการต่อต้านภายใน สงครามและความวุ่นวายทางสังคมที่รุนแรงติดต่อกันหลายปี ได้สร้างความเสียหายระดับทำลายล้างให้แก่โรงเตาเผาจักรพรรดิแห่งจิ่งเต๋อเงิน และอุตสาหกรรมเซรามิกเตาเผาทางการก็เกือบจะถูกทำลาย ในขณะนั้น เครื่องเคลือบที่ใช้กันโดยทั่วไปมีรูปร่างที่ไม่สวยงาม สีและลวดลายที่ใช้ก็ธรรมดา (Ye, 2001) ผวนวกกับหลังสงครามฝิ่น ตะวันตกได้ส่งออกเครื่องลายครามที่ผลิตทางอุตสาหกรรมให้กับจีนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนต่ำและคุณภาพไม่ด้อยกว่าเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเงิน จึงทำให้อุตสาหกรรมเซรามิกและรัฐบาลที่อ่อนแอของราชวงศ์ชิงจึงได้เข้าสู่จุดสิ้นสุด

ในช่วงสงครามต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่น ความวุ่นวายทางสังคมได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิกของจิ่งเต๋อเงินจะทำให้สิ่งต่างๆ แ่ลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สงครามที่มีอย่างต่อเนื่องหลายปีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และการปล้นสะดมของกลุ่มปฏิวัติก็ก่อกวนตั้ง ได้นำไปสู่การปิดตัวลงของเตาเผา คนงานเซรามิกจำนวนมากต้องตกงานเร่ร่อน และอุตสาหกรรมเซรามิกทั้งหมดเกือบจะหายไป กระทั่งก่อนปี 1949 อุตสาหกรรมเซรามิกจิ่งเต๋อเงินได้

เสื่อมโทรมลง กระทั่งก่อนสงครามต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่น การผลิตเซรามิกได้มีมากถึง 199.54 ล้านชิ้น ในยุคสงครามลดลงมาเป็น 3 ล้านชิ้น ในปี 1947 ลดลงเหลือเพียง 2 ล้านชิ้น (Zhan, 2015) ในช่วงระยะเวลานี้ อุตสาหกรรมเซรามิกซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลักในจี๋เต๋อเจิ้นได้เสื่อมลงทุกวัน แม้ว่าการผลิตเซรามิกจะยังคงดำเนินต่อไป แต่ขนาดของโรงงานเซรามิกมีขนาดเล็กและกระจัดกระจาย และปริมาณการผลิตลดลงอย่างมาก

1.2 การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมเซรามิกจี๋เต๋อเจิ้นนับตั้งแต่ก่อตั้งประเทศจีนใหม่

ก่อนการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน (ปี 1949 ถึง 1978) ในช่วงระยะเวลา 3 ปี (1949 ถึง 1952) เศรษฐกิจของประเทศได้รับการฟื้นฟู สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมเซรามิกเริ่มดีขึ้นเช่นกัน และธุรกิจได้รับการฟื้นฟูและพัฒนา นอกจากนี้ ตลาดการขายก็เริ่มฟื้นตัว แต่ช่วงเวลาเดียว มีเพียงไม่นาน “การปฏิวัติทางวัฒนธรรม” ในปี 1968 ถึง 1978 ได้สร้างความเสียหายและการทำลายล้างให้แก่ประเทศ ทำให้การฟื้นตัวของเมืองหลวงเซรามิกสิ้นสุดลงอย่างกะทันหัน

ดังนั้น จากเหตุผลข้างต้น เป็นเวลากว่า 200 ปีตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 18 ถึงต้นศตวรรษที่ 20 ทำให้ตลาดการปฏิวัติอุตสาหกรรมและแนวคิดทางศิลปะใหม่ๆ จากตะวันตกไป ขณะที่การเมืองต่างประเทศ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ รวมถึงเซรามิกสมัยใหม่ที่กำลังพัฒนาอย่างเต็มที่ จีนกลับไม่ได้รับอิทธิพลนั้น เนื่องจากช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์และภูมิหลังของช่วงเวลาเช่นนี้ จนกระทั่งการปฏิรูปและการเปิดประเทศจีนจึงได้รับแนวความคิดที่ทันสมัยจากตะวันตก เปิดกระแสการเรียนรู้วรรณกรรมและศิลปะจากประสบการณ์ขั้นสูงของตะวันตก ปลุกฝังเทคโนโลยีและแนวความคิดของตะวันตกอย่างเต็มที่ และกระแสศิลปะเซรามิกสมัยใหม่ได้พัดเข้าสู่ประเทศจีน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการใช้แนวคิดทันสมัยๆ เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบ แนวคิด และทฤษฎีการก่อสร้าง ของเซรามิกร่วมสมัยของจีน

จากมุมมองของเซรามิกเอง เพื่อให้ศิลปะเซรามิกอยู่รอดในสังคมปัจจุบัน และได้มีรูปร่างหลากหลาย ก่อนอื่นต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงของเซรามิกแบบดั้งเดิมเป็นเซรามิกสมัยใหม่ การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการด้านวัสดุเซรามิกในงานศิลปะเซรามิกนั้น การใช้วัสดุและนวัตกรรมของรูปแบบการแสดงออกเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก สามารถสัมผัสได้ถึงมิติของงานและพื้นที่ความงามของโครงสร้างภายในโดยตรง (Su, 2013) แนวคิดหรือสร้างได้ท้าทายแนวคิดดั้งเดิมด้วยความสงสัยและการปฏิเสธทุกแนวคิด ล้มกระบวนทัศน์การคิดและรูปแบบการแสดงออกในอดีต และแสวงหาความไม่สมมาตร ความไม่มั่นคง การแตกแยก และความแตกต่างที่สัมพันธ์กับสุนทรียศาสตร์แบบดั้งเดิมเพื่อสร้างแนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ของทฤษฎีหรือสร้าง และได้แสดงความต้องการผสมผสานกับสื่ออื่นๆ ในด้านวิธีการแสดงออกและรูปแบบการแสดงออก เพื่อนำแนวคิดของยุคสมัยผสมผสานไปในศิลปะเซรามิกร่วมสมัย

2. แนวคิดทฤษฎีการรื้อสร้าง

แนวคิดทฤษฎีการรื้อสร้าง (Deconstructivism) เสนอโดยนักปรัชญาชาวฝรั่งเศส ฌาคส์ แดร์ริดา (Jacques Derrida) ในช่วงปีค.ศ. 1960 นับเป็นแนวคิดเชิงปรัชญาที่สำคัญหลังยุคสมัยใหม่ (Postmodern Philosophy) ซึ่งได้รับกระแสวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงเนื่องจากแนวคิดการล้มล้างความดั้งเดิม หากแปลตรงตัวการรื้อสร้าง หมายถึงการรื้อและประกอบสร้างใหม่ หากทำความเข้าใจผ่านมุมมองปรัชญาจะพบว่ามโนะยะที่ลึกซึ้งยิ่ง ไวท์เฮดเคยกล่าวไว้ว่า “สองพันปีของปรัชญาตะวันตกอยู่ในกรอบของเชิงอรรถของเพลโตมาตลอด” ปรัชญาตะวันตกดั้งเดิมมักศึกษาเรื่องอภิปรัชญา (Metaphysics) และญาณวิทยา (Epistemology of Knowledge) แต่แดร์ริดาได้เน้นย้ำว่า การรื้อสร้างนั้นไม่ใช่ ‘การปฏิเสธ’ ความจริง แต่เป็นการยืนยัน การลงแรง และความมุ่งมั่น (Derrida, 2001) เป็นกระบวนการทำลายและสร้าง

2.1 ต้นกำเนิดแนวคิดทฤษฎีการรื้อสร้างและการประยุกต์ใช้ในงานศิลปะ

“รื้อสร้าง” แปลตามตรงคือการรื้อ แยก และประกอบขึ้น แปลตามตัวอักษร “รื้อ” สามารถเข้าใจได้ว่า “การแกะออก” “การแยก” และ “สร้าง” สามารถเข้าใจได้ว่าเป็น “ประกอบ” และ “โครงสร้าง” การรวมกันของทั้งสองคือ: การรื้อความเป็นดั้งเดิม ประกอบสร้างรูปแบบใหม่ นั่นคือ วิพากษ์รูปแบบที่มีอยู่แล้วเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบใหม่ (Feng, 2020) สิ่งนี้กำหนดว่าผลงานศิลปะรื้อสร้างมีอัตลักษณ์ของความกระจัดกระจาย ซับซ้อน ไม่สมบูรณ์ ในเชิงวิธีการมันทำลายความสมบูรณ์ของโครงสร้างเดิม และเน้นความไม่เสถียรของโครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (Feng, 2020; Wu, 2001) การรื้อ และการสร้างใหม่เป็นวิธีการที่พบได้มากที่สุด ในสายตาของศิลปินรื้อสร้างนั้น ไม่มีมาตรฐานที่เป็นหนึ่งเดียวในโลก พวกเขาทำลายความสมบูรณ์ของวัตถุหลัก มุ่งมั่นทำงานอย่างเต็มที่กับบางส่วน คิดว่าความสมบูรณ์ควรเน้นในการนำเสนอส่วนประกอบแต่ละส่วน แม้จะดูเหมือนยุ่งแต่ในสาระสำคัญมีความเชื่อมโยงระหว่างกันอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจกล่าวเกิดโครงสร้างใหม่ขึ้นมา

นับตั้งแต่คริสต์ทศวรรษ 1980 แนวคิดรื้อสร้างถูกนำมาประยุกต์ใช้โดยศิลปินมากขึ้นเรื่อยๆ โดยจะใช้ในสถาปัตยกรรม เครื่องแต่งกาย การถ่ายภาพ ศิลปะภาพพิมพ์ และสาขาอื่นๆ ส่วนการแสดงออกทางศิลปะสมัยใหม่นั้น ความเป็นเอกเทศและความเป็นไปได้ที่การรื้อสร้างนำมาสู่การสร้างสรรค์ทางศิลปะทำให้การตีความผลงานของศิลปินดีขึ้น (Feng, 2020; Wu, 2001)

3. ที่มาและภาพรวมของศิลปะเซรามิกร่วมสมัย

ศิลปะเซรามิก (Ceramic Art) หมายถึง ศิลปะเซรามิกสมัยใหม่หรือศิลปะเซรามิกร่วมสมัยที่แตกต่างจากเซรามิกแบบดั้งเดิม เป็นเซรามิกชนิดหนึ่งที่เป็นวัสดุหลักที่ผสมผสานแนวคิดด้านสุนทรียะและงานฝีมือ ซึ่งรวมทั้งเครื่องใช้และประติมากรรม ทั้งในเชิงปฏิบัติและไม่ใช้ ศิลปะงานฝีมือและศิลปะในประเภทที่แตกต่างจากศิลปะกระแสหลัก ในบริบทเทคโนโลยีและวัฒนธรรมร่วมสมัย วัสดุเซรามิก

ถูกนำมาใช้เป็นสื่อ และแสดงออกมาในรูปแบบประติมากรรมที่ใช้ศิลปะร่วมสมัยเป็นหลัก (Zhou, 2009)

วัสดุเซรามิกได้รับความสนใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะร่วมสมัยมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเหตุผลว่า วัสดุเซรามิกสามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย ธรรมชาติ ชีวิต สังคม และวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี (Zhang, 2020) ทำให้ศิลปินเซรามิกเริ่มกระตือรือร้นที่จะสร้างงานเซรามิกโดยปราศจากการใช้งานจริงและการสร้างแบบจำลอง แรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานเปลี่ยนไป เริ่มไม่ได้มีไว้สำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน แต่จะเน้นย้ำถึงความคิดริเริ่มของคำอธิบายประกอบทางอารมณ์ ภายในของผู้สร้างงานในการใช้วัสดุ ละทิ้งกฎเกณฑ์ด้านสุนทรียะดั้งเดิม ค้นหาความงามทางอารมณ์ของธรรมชาติมนุษย์ในความไม่สมบูรณ์และธรรมชาติจากมุมมองของการมองเห็นและการสัมผัส ทำให้งานเครื่องเคลือบมีคุณค่าทางศิลปะที่เป็นอิสระ และเป็นสื่อกลางทางศิลปะให้ศิลปินได้แสดงออก

ภายใต้อิทธิพลของปัจจัยข้างต้น ช่วงเวลาของการปฏิวัติศิลปะเซรามิกสมัยใหม่อย่างเข้มข้นจึงเกิดขึ้นในญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาในปี 1950 พวกเขาคือ “ขบวนการสังคมโซเดซา” ในญี่ปุ่นและ “การปฏิวัติโอทิส” ในสหรัฐอเมริกา การเกิดขึ้นของการเคลื่อนไหวที่ภาคสนามได้เปิดบทบาทใหม่ให้กับเซรามิก

4. อิทธิพลของแนวคิดหรือสร้างในการสร้างสรรค์ศิลปะเซรามิกร่วมสมัย

ศิลปะเซรามิกได้รับอิทธิพลจากแนวคิดหรือสร้างและศิลปะสมัยใหม่ที่มีความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังที่ Bai Ming กล่าวว่า: “เนื่องจากศิลปะเซรามิกสมัยใหม่และร่วมสมัยเป็นแนวคิดและปรากฏการณ์ที่ถูกกำหนดโดยศัพท์ทางวิชาการว่า ‘สมัยใหม่และร่วมสมัย’ จึงควรมีจิตวิญญาณสมัยใหม่และร่วมสมัยตามธรรมชาติเช่นเดียวกับศิลปะร่วมสมัยประเภทอื่น” (Bai, 2003) ในฐานะที่เป็นหนึ่งในทฤษฎีหลังสมัยใหม่ที่ก้าวหน้าที่สุด แนวคิดหรือสร้างได้ถูกนำมาใช้ในการออกแบบงานศิลปะอย่างแพร่หลาย โดยแทรกซึมสู่งานศิลปะเซรามิกและส่งอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานเป็นอย่างมาก การหรือสร้างสะท้อนให้เห็นแง่มุมต่างๆ ของการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบเซรามิก โดยหลักๆ แล้วใช้การแยกส่วนและก่อขึ้นใหม่ การต่อและการซ้อน การบิดและการเปลี่ยนรูป เป็นต้น (Wang, 2021)

เซรามิกแบบดั้งเดิมมักมุ่งเน้นความสมมาตรและความสมดุล แต่แนวคิดทฤษฎีการก่อสร้าง มุ่งเน้นความไม่สมมาตรและความไม่เป็นระเบียบ เพื่อลวงตาและสร้างสุนทรียภาพอันเป็นเอกลักษณ์ ดังนั้นศิลปะเซรามิกสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดก่อสร้างจะมีจุดเด่นที่ความหลากหลายและการสร้างสรรค์ ศิลปินไม่ยึดติดกับกรอบเดิมๆ แต่สำรวจความเป็นไปได้ทางศิลปะใหม่ๆ ด้วยแนวคิดและเทคนิคที่ล้ำสมัย รูปแบบและสไตล์ที่หลากหลาย รวมถึงการใช้นวัตกรรมของงานฝีมือแบบดั้งเดิม การบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่ และการสำรวจวัสดุ รูปทรง และการตกแต่งที่ล้ำสมัย ทำให้งานเซรามิกสมัยใหม่มีความสมบูรณ์และซับซ้อนยิ่งขึ้น

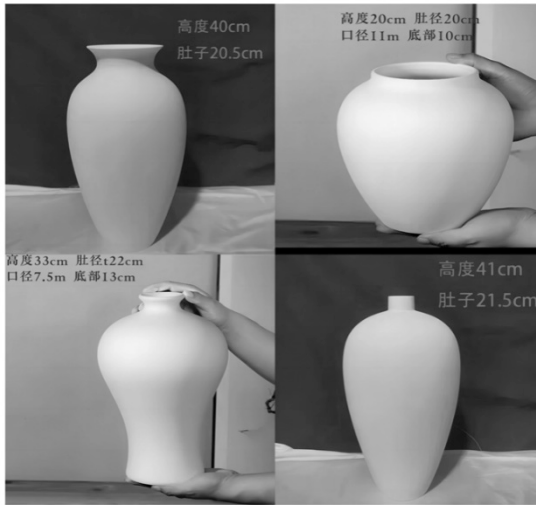
5. วิเคราะห์ผลงาน: “แสง” ดวงดาวบนฟากฟ้า

แนวคิดในการสร้างผลงานเซรามิกชุดนี้ ใช้หลักการบิดเบือนและการเปลี่ยนรูปเพื่อเปลี่ยนรูปทรงเซรามิกภาชนะแบบดั้งเดิมให้เป็นต้นกำเนิดแสง โดยใช้การเจาะเนื้อดินเพื่อสร้างรูปทรงของแสงคล้ายโคมโม่ไฟ ผลงานชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้แนวคิดทฤษฎีการก่อสร้างทำลายกรอบการจัดวางและการตกแต่งเซรามิกแบบดั้งเดิม

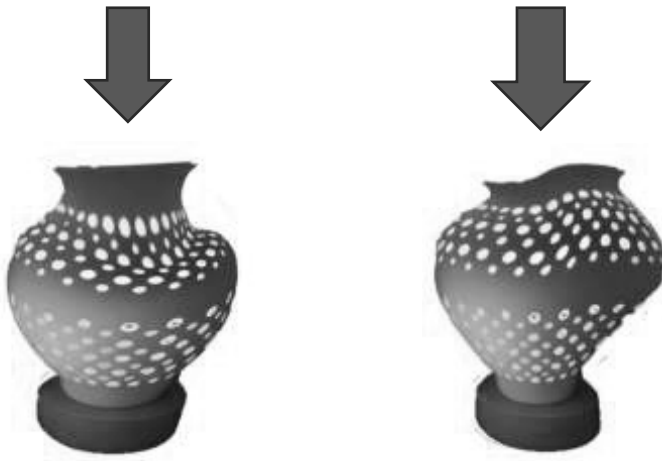
ทฤษฎีการก่อสร้างเป็นกระแสศิลปะ(Trend) ที่รีอโครงสร้างดั้งเดิมและนำมาประกอบใหม่ โดยมีแนวคิดหลักคือการทำลายกรอบ ความสมบูรณ์ และความกลมกลืนของวัตถุ เพื่อทำความเข้าใจแก่นของสิ่งต่าง ๆ นักออกแบบมุ่งเน้นไปที่การสืบทอดด้วยการวิจารณ์ศิลปะเซรามิกแบบดั้งเดิม ละทิ้งเทคนิคการตกแต่งที่ยุ่งยาก และสร้างรูปแบบใหม่ด้วยลายเส้นที่กระชับและรูปทรงเรขาคณิต ไม่เพียงแต่เสริมสร้างรูปแบบการแสดงออกของศิลปะเซรามิกให้มีความหลากหลาย หากแต่ยังช่วยให้แก่นออกแบบมีพื้นที่สร้างสรรค์มากขึ้น โดยปฏิบัติต่องานศิลปะเซรามิกแบบดั้งเดิมด้วยการต่อต้านและการทำลาย แยกและจัดระเบียบรูปแบบ โครงสร้าง และองค์ประกอบอื่นๆ ของภาชนะเซรามิกใหม่เพื่อสร้างเอกลักษณ์ในบริบทใหม่

5.1 หลักการก่อสร้างเรื่องการบิดเบือนและการเปลี่ยนรูป (Transformation) ผลงานเซรามิก ชุด: “แสง”ดวงดาวบนฟากฟ้า

เซรามิกแบบดั้งเดิมของจีน มักมีรูปทรงและลวดลายที่มีความสมมาตรและความสมดุล แต่ทำลายกฎเกณฑ์ที่ต่างจากดั้งเดิม ทำด้วยการแปรเปลี่ยนรูปทรงที่สามารถสร้างได้โดยการบิด ยืด หรือบีบอัดวัสดุเซรามิก ดังนั้นการทำลายรูปลักษณะดั้งเดิมของเซรามิกด้วยการการเปลี่ยนรูปนี้ สามารถฉายแนวคิดทฤษฎีการก่อสร้างได้อย่างชัดเจน เพราะแนวคิดทฤษฎีการก่อสร้าง มุ่งเน้นความไม่สมมาตรและความไม่เป็นระเบียบ เพื่อลงตาและสร้างสุนทรียภาพอันเป็นเอกลักษณ์การยืด เป็นเทคนิคในการทำเซรามิกโดยนำดินเหนียวมาวางบนแป้นหมุน จากนั้นหมุนแล้วค่อยๆ ยืดออกเป็นวงกลมร่วมศูนย์กลางตามที่ต้องการ วงกลมร่วมศูนย์กลางมักมีความสมมาตรที่เด่นชัด ซึ่งสามารถให้ความรู้สึกถึงความสมดุลมาสู่ชิ้นงานเซรามิกได้อย่างชัดเจน แต่การผลิตเซรามิกทุกชิ้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเนื่องจากงานหัตถกรรมมีการเปลี่ยนแปลงและความไม่สมบูรณ์บางประการที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ในการทำเซรามิกแบบดั้งเดิมนั้น ส่วนเกินเหล่านี้จะถูกตัดทิ้ง และคงไว้เฉพาะส่วนที่มีศูนย์กลางร่วมกันตามปกติเท่านั้น แต่ว่าการเปลี่ยนรูปเหล่านี้ทำให้งานเซรามิกแต่ละชิ้นมีลักษณะเฉพาะตัวและมีเอกลักษณ์ ขณะเดียวกันการสร้างช่องแสงด้วยการเจาะรู แสดงให้เห็นจังหวะของความไม่เป็นระเบียบ ที่สะท้อนถึงแนวคิดทฤษฎีการก่อสร้าง โดยแต่ละรูที่ให้แสงผ่านนั้นแสดงให้เห็นถึงมิติของดวงดาวที่มีขนาดต่างกันด้วย (ภาพประกอบที่ 3)

ภาพประกอบที่ 2 รูปทรงเซรามิกแบบดั้งเดิม

ภาพประกอบที่ 3 ภาพจำลองการออกแบบเซรามิกชุด “แสง” ดวงดาวบนฟากฟ้า

ภาพประกอบที่ 4 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ (การยี่ดรูปทรง)

ภาพประกอบที่ 5 การเจาะรูช่องแสง

5.2 สรุปผล ผลงานเซรามิกชุด “แสง” ดวงดาวบนฟากฟ้า

จากการวิเคราะห์เทคนิคการแสดงออกของแนวคิดหรือสร้างและการนำไปใช้ในทางปฏิบัติข้างต้น งาน “แสง” ดวงดาวบนฟากฟ้า ชุดเสร็จสมบูรณ์

1. การปรับโครงสร้างดินเหนียวทรงภาชนะกลมด้วยหลักการ “บิดรูป” โดยใช้วิธีการยี่ดเพื่อทำลายโครงสร้างที่สมมาตรของเซรามิกแบบดั้งเดิม

ต่อมามีการเจาะรูกลมที่มีขนาดแตกต่างกันจัดวางตำแหน่งแบบไม่เป็นระเบียบเพื่อจำลองภาพของแสงดาว สะท้อนให้เห็นถึงการตกแต่งงานเซรามิก ที่ใช้องค์ประกอบ การตกแต่งแบบบอสสมมาตร (imbalance) เพื่อเน้นแนวคิดการออกแบบแบบตาม แนวคิดรื้อสร้าง

2. การใช้สีหลักในผลงานเซรามิกคือ สีขาว และสีดำ โดยสีเคลือบสีขาวแทนความหมายถึงท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยดวงดาวในตอนกลางคืนซึ่งมีบรรยากาศสีดำ และสีขาวก็สามารถใช้เพิ่มความสว่างได้ เป็นสีที่ตัดกันที่จะขับเน้นพื้นหลังสีเข้ม สีเคลือบสีดำผสมผสานกับท้องฟ้ายามค่ำคืนได้ดีทำให้ดูมีมิติยิ่งขึ้น จึงบรรลุผลที่แตกต่างกันสองประการ

3. วิธีการแยกส่วนในการรวมวัสดุหลายชนิดเข้าด้วยกันควบคู่กับแท่นวางโคมไฟที่ทำจากไม้เพื่อค้นหาความเป็นไปได้ด้านการใช้วัสดุ ซึ่งเป็นการท้าทายความเข้าใจดั้งเดิมของผู้ชมเกี่ยวกับโครงสร้างและกระตุ้นให้เกิดการตระหนัก คิดการชื่นชมรูปแบบเซรามิกแบบดั้งเดิม

ความสัมพันธ์ของผลงานเซรามิกตามแนวคิดทฤษฎีการรื้อสร้างนี้ใช้รูปทรงหลักทำงานร่วมกับแสงและเงา เป็นการทดลองออกแบบผสมผสานคุณสมบัติของวัสดุดินเผามาสร้างรูปทรงที่มีการบิดเบือนและแปรเปลี่ยนรูป รวมทั้งใช้คุณสมบัติการควบคุมไฟให้เกิดการกระจายของแสงและเงา ดังนั้นการสร้างผลงานชุดนี้จึงมีลักษณะเป็นโคมไฟแต่เป็นงานศิลปะเซรามิกสร้างสรรค์อีกรูปแบบหนึ่ง นอกจากนี้พื้นที่ในการจัดวางยังเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้โต้ตอบและสะท้อนอารมณ์กับผลงานอีกด้วย

ภาพประกอบที่ 6 การติดตั้งผลงานเซรามิกชุด “แสง” ดวงดาวบนฟากฟ้า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

การผสมผสานแนวคิดหรือสร้างเข้ากับวัฒนธรรมเซรามิกสามารถเป็นตัวชี้นำทิศทางใหม่สำหรับการพัฒนางานศิลปะเซรามิกในอนาคตได้ ในการสร้างสรรค์เซรามิกในอนาคต สามารถใช้แนวคิดหรือสร้างได้มากขึ้น โดยทำลายรูปแบบและคุณค่าของเซรามิกเดิม ๆ และสำรวจวัฒนธรรมเซรามิกอีกครั้งจากมุมมองที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เซรามิกสามารถพูดคุยและสื่อสารกับสังคมในอนาคตได้ดีขึ้น การรื้อสร้างไม่ใช่การล้มล้างความดั้งเดิมโดยสิ้นเชิง แต่เป็นการสร้างสรรค์และต่อยอดโดยมีความดั้งเดิมเป็นพื้นฐาน ให้ความหมายแฝงและคุณค่าใหม่แก่องค์ประกอบเซรามิกโดยการจับมารวมกันใหม่ การผสมผสานนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มรูปแบบการแสดงออกของศิลปะเซรามิกเท่านั้น แต่ยังมอบแนวทางและความเป็นไปได้ใหม่ๆ ให้กับผู้คนในการตีความและทำความเข้าใจวัฒนธรรมเซรามิกในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยสำหรับในอนาคต

การสร้างสรรคงานศิลปะเซรามิกในอนาคตจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสารและการบูรณาการเข้ากับยุคสมัย เท้าทันกับการพัฒนาทางสังคม โดยผสมผสานแนวคิดหรือสร้างเพื่อให้มีความกล้าที่จะทำลายรูปแบบเดิม ๆ ทำลายแนวคิดดั้งเดิม และสำรวจแวดวงและการแสดงออกใหม่ของศิลปะเซรามิก ขณะเดียวกัน ยังทำการสืบทอดและสร้างสรรค์วัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อแสดงออกถึงเสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์และคุณค่าของวัฒนธรรมเซรามิกในการสร้างสรรค์ ใช้ความดั้งเดิมเป็นพื้นฐานและใช้การสร้างสรรค์เป็นแรงผลักดันในการเติมพลังและควมมีชีวิตชีวาสู่ศิลปะเซรามิกแห่งอนาคต โดยสำรวจและทดลองอย่างต่อเนื่อง งานศิลปะเซรามิกจะถูกนำมาใช้และพัฒนาอย่างกว้างขวางมากขึ้นในการสร้างสรรค์เซรามิกในอนาคต นอกจากนี้ การสร้างสรรคงานศิลปะเซรามิกในอนาคตควรบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การออกแบบ CAD และเทคโนโลยีภาพเสมือนจริง เพื่อเพิ่มวิธีการแสดงออกและการเผยแพร่ผลงาน โปรแกรม CAD สามารถช่วยให้ศิลปินออกแบบผลงานที่มีความแม่นยำและซับซ้อนมากขึ้น ในขณะที่เทคโนโลยีภาพเสมือนจริงช่วยให้ผู้ชมชื่นชมและสัมผัสงานศิลปะได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ผลงานอีกด้วย การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการสร้างสรรคและการพัฒนางานศิลปะเซรามิก

เอกสารอ้างอิง

- Bai, M. (2003). Thoughts on modern and contemporary Chinese ceramics. *Literary and Art Research*, 1, 127.
- Derrida, J. (2001). *Writing and difference: Life-reading-new knowledge*. Italian: Sanlian Bookstore.
- Feng, Y.B. (2020). Deconstructing the application of conceptual thinking in ceramic creation. *Ceramic Research*, 4, 69-71.

- Jiang, S.L. (2020). A brief description of the development history of Jingdezhen Ceramics. *Jingdezhen Ceramics*, 3(5), 45-47.
- Luo, H.J. (2004). **Research on the history, current situation and development strategies of Jingdezhen ceramic industry.** Doctoral dissertation, Jiangxi Normal University.
- Wang, X.Y. (2021). **Decomposition and reconstruction-modern and contemporary ceramic art creation from the perspective of deconstruction.** Master's thesis, Xi'an Academy of Fine Arts.
- Zhang, Y.Q. (2021). **On the expression of material language in contemporary ceramic art creation.** Master's thesis, China Academy of Art.
- Zhou, G.Z. (2009). The definition of contemporary ceramic art. *Ceramic Science and Art*, 43(9), 32.